

[Forsvarsministeren.]

i den forbindelse, om det ligger klart, at regeringen står fast på sin forsvarspolitik og ikke vil medvirke til en udhuling af forsvaret.

Til det første kan jeg sige, at de nævnte rygter intet har på sig. Til det andet skal jeg gentage, hvad jeg tidligere har givet udtryk for, at regeringen ikke overvejer nogen ændring i sin forsvarspolitik og altså heller ikke overvejer nogen udhuling af forsvaret. Noget andet er, hvad jeg også tidligere har givet udtryk for, at over for almindelige krav om besparelser på statens udgifter kan forsvaret selvfølgelig ikke holdes principielt udenfor.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: I anledning af udenrigsministerens svar til mig vedrørende Tysklandsspørgsmålet vil jeg godt have lov til at bemærke, at jeg da naturligvis er klar over, at Danmark har påtaget sig forpligtelser, der medfører, at vi ikke kan anerkende Østtyskland, DDR. Det skulle imidlertid ikke kunne afholde os fra, som jeg sagde i mine bemærkninger her, at råde den vesttyske regering, hvis vi fandt det rigtigt, til at tage skridt til en anerkendelse af DDR og i det hele taget indtage det standpunkt og bekendtgøre det standpunkt, og det gælder også spørgsmålet om Oder-Neissegrænsen, som formodentlig er mindre kontroversielt. Udenrigsministeren sagde, så vidt jeg husker, ikke noget specielt om dette spørgsmål, men føjede til, at han anså en anerkendelse af DDR for principielt forkert, fordi han ikke ville acceptere en ligeberettigelse mellem Vest- og Østtyskland. Hertil vil jeg bemærke, at her ifører man netop udenrigspolitikken den begrundelse, vi hørte; det er at iføre udenrigspolitikken en umådelig ideologisk og moralsk kappe, som i en lang række andre tilfælde ikke er gældende for dansk udenrigspolitik — jeg skal ikke forlænge debatten og afstår derfor fra at nævne eksempler. Min begrundelse for en ligeberettigelse mellem de to tyske stater var ikke moralsk. Jeg deler udenrigsministerens betragtning med hensyn til den manglende ytringsfrihed i Østtyskland, men jeg anser det for umuligt at få en dialog i gang mellem to stater, så længe de befinder sig

på forskelligt trin i forhold til hinanden; så længe den ene stat optræder som og gør krav på at være mere repræsentativ end den anden, kommer der ikke nogen dialog i gang.

(Kort bemærkning).

Per Federspiel: Jeg vil gerne takke økonomi- og handelsministeren, selv om han ikke kan være til stede — idet jeg forstår, han er luftbåren — for de meget klare udtalelser, han fremsatte om den uændrede retningslinje i vor markedspolitik. Jeg er enig med ministeren i, at det ikke vil være hensigtsmæssigt på nærværende tidspunkt at tage spørgsmålet om en association eller en anden forbindelse med fællesmarkedet op til drøftelse, vi må føre den politik, vi hidtil har ført, uden hensyn til disse overraskelser — det var jo ikke den første af slagsen — som vi udsættes for fra fransk side, og jeg går ud fra, at statsministeren er enig i dette synspunkt.

Derefter vil jeg gerne takke udenrigsministeren for hans svar på de spørgsmål, jeg rejste, og først og fremmest for hans klarlæggelse af Harmelforhandlingerne, hvor jeg forstår at regeringen ikke indtager noget særstandpunkt inden for disse drøftelser, men, om jeg så må sige, deltager i de nuancerede forhandlinger, så jeg må forstå, at ministeren er enig i de bemærkninger, jeg fremsatte, også om den tidligere plan, fremsat af hr. Per Hækkerup.

Derefter vil jeg gerne korrigere en misforståelse vedrørende ikke-spredningsaftalerne. Jeg forstod, at ministeren havde opfattet mine bemærkninger sådan, at vi skulle blande os i disse ikke-spredningsaftaler og indtage en særstilling. Det var ikke det, jeg gav udtryk for, idet jeg netop sagde dette, at inden vi kender disse aftalers indhold, vil det ikke være rigtigt for os at tage en klar stilling til andet end det principielle. Det, jeg kritiserede i regeringens holdning, var det, at man på forhånd syntes at gå ind for en ikke-spredningsaftale, ganske uden hensyn til hvad indholdet var. Det er jo ikke at blande sig i det at tage det forbehold, at man gerne vil se manden, før man tager hatten af, som jeg tror det er hr. Per Hækkerup plejer at udtrykke sig.

Dernæst vil jeg takke for ministerens bemærkninger om Suezkanalen. Det vil altså